

Megjelenik minden, vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Magyarország államkormányzata.

Kézdi-Vásárhely, 1888. aug. 8.

IX.

(Földművelés.)

Azt mondja az író, hogy a földművelés a nemzet fájának gyökere. Valóban igaza van ez állításnak. Mert, miként egészséges a fa egészséges gyökér után, ha bírja a szervi életnek szükséges feltételeit, úgy élheti a népet is a fejlesztett földművelés, mert ez a közjóllét és államiságnak alkotó elemét képezi. De vajon miért? Azért, mert a talaj-, éghajlat- és terepviszonyok hatalmas tényezők az országos életben; befolyásolják a köztisztviseléseket, a lakosságot annyira, hogy önként következik ama igazság, miszerint az államiság ezen tényezőkre helyezkedik.

Elmondhatjuk bátran, hogy az ország területe, természete nemcsak bel-állami életünkre, de a külpolitikára nézve is irányadó; maguk a katonai intézkedések, erődítések is ezt célozzák. Minden oldalról fel lett fogva ama helyes életnézet, hogy tiszta jogállamhoz úgy juthatunk, a feudalizmus és liberalizmus tulajdonságaiból úgy vonhatjuk le az állami haladás új elvét, ha a talajtól, területtől eltekinteni nem fogunk. Szükséges azért, hogy az agrar elmélet, a hol kívánatos, javíttassék s annak elvei az ügy fontosságához mértan érvényesíttessenek.

A mi célunk ez alkalommal az, hogy a gazdaság, illetve a földművelésről az érintett irányban szóljunk, hogy midőn az általános haladást érintjük, kimondjuk azt is, miszerint az államkormányzat a gazdasági életben általánosítani törekszik az agrar elveket.

Hogy a hazai föld megtartása nemzeti kérdésben ugyanaz maradjon mindenütt, hogy a mezőgazdaság megérdemelt magaslatára emelkedjék: az állam minden lehetőt megtett. A földmívelői osztály és a földbirtok érdekei ellőleg lett véde a törvényhozásban; a földművelési miniszter a mellett volt, hogy az agrar érdekeket előtérbe tolja mindenütt. Maga a törvényhozás is arra törekedett, hogy a nép termelő rétegeinek egymáshoz való viszonyát helyesen és jogosan meghatározza és a mezei nép panaszaát meghallgatván, ohajtását tekintetbe vegye.

Midőn a gazdasági helyzet javulására nézve az erők egyesülését, a szövetkezetet ajánlották a gazdasági haladás közegei, a szaklapok, egyesületek és testületek: a kormány jóindulatu támogatásban részesítette a szövetkezetet célzó törekvéseket. Pályatételt tűzött ki egy oly munkára, mely legsikerültebben tudja megismertetni a mezőgazdasági szövetkezetet, annak systemáját és feltételeit. A kormánynak e tette igen jól hatott a földművelésre, mert a szövetkezetek tisztán a termelések emelése, a kulturális feladatok és talajjavítások keresztül-vitelét célozták. Így aztán lendítve lesz a kiscigádák, középbirtokosok és bérlők törekvésein.

Nehogy a földművelés egyoldalú legyen és ezáltal a gazdaságnak útja megnehezíttessék, nehogy a rablőgazdaság, mely szerint a talajtól elvontak vissza nem adatnak, kifejlődjék: gondoskodva lett elméletileg is képzett gazdaságokról. A szakértelem általánosítása végett a gazdasági intézetekre vetette figyelmét az állam. Keszthelyen, Debreczenben, Kolozs-Monostoron és Kassán gyökeres javításokat eszközölt, bölcsen átlátva azt, hogy a gazda-

sági pályára készülők illő helyen nyerjék kiképzetésüket.

A mezőgazdaság képe az intézetek daczára sem egyforma nálunk, még mindig vannak eltérések. „A földrajzi és éghajlati helyzet, a talaj minősége s maguk a gazdálkodással foglalkozó emberek oly különbözők itt, hogy a mezőgazdaságban a változatosság mindig meg fog maradni.” Ez bizonyíték arra nézve, hogy agrikulturánk versenytérre lépett, hogy mindig nagyobb jövőt reméltet magáról.

Ezeknek érintése után nézzük a mezőgazdaságot más oldalról is.

Magyarország földművelő ország bár, még sem terem évenként annyi gabonája, hogy évenként sok kivinni valója maradjon akkor, ha tót, orosz, oláh s más idegenajku polgártársaink kellő mértékben fogyasztanak. Még is a kormány arra törekedett, hogy a csehekkel szemben, kik a magyar terményeket kizárni törekedtek, gazdasági produktumainak piacot szerezzen. A közlekedés, vám és kereskedelmi ügyeknek emelése kedvezően érinti földművelésünket; ezáltal lehetővé tettett a mezőgazdasági eszközök, gépek könnyű beszerzése s a termények értékesíthetése.

Meg kell adnunk, hogy ezen állításunknál sokan nem értenek egyet velünk. Azonban ennek is megvan a maga oka.

Ha van kivinni való, a földműves, kisbirtokos a kellő értelem hiánya, a közlekedés, kereskedelem előnyeinek ki nem használása miatt terményeit kívánt módon nem értékesítheti, aztán minden átgondolás nélkül kimondja, hogy a gabonának a piacza elveszett. Ez nem mindig áll. Igaz ugyan, hogy a gabonának értéke leszállt, a napszám emelkedett, a mezőgazdaságba fektetett tőke oly-

A „Székelyföld” tárczája.

Levél egy fürdőbe.

Asszonyom!

A hévmérő, a nap sugarainak indiscret árulója, olyan meletet mutat, a minővel a fűzértáncz felé nemcsak egy, eléggé tágas bálterem fűlled. Természetesen az a virágillat, az a szédítő, kábító erő s különösen a szép bál hölgyek szemeiből sugárzó láng teljesen hiányzik. Meleg van minden költészet nélkül, s a világ folyása is olyan lomha, mint a szívtultengésben szenvedő érverése; alig történni valami.

Nehéz feladat jutott nekem, kit kedvesség azzal bizott volt meg, hogy írjak valamit arról, mi történik. A lapok megírják mind; azokhoz a pletykákhoz jutni, a melyekhez az idény kezdetén hozzát jutunk, most nem lehet; a komornáknak, szobaleányoknak könnyű titkot tartani, mert nincsen. Hiába fordulnak a fizetett kémek bármelyik rendjéhez, nem tudnák fölfedezni semmit. A véletlen jött segélyemre, hogy önnek szolgálhassak.

A szerb királyné válópöre vet itt, a fővárosban visszamaradt férjek asztalánál, nagyobb hullámokat. Két pártra oszlottak; az egyik jel-szava: itéld meg a férjet. Mindegyik párt saját házi boldogságát vagy boldogtalanságát jelzi. A kinek a felesége ellen nincsen kifogása, az a szép Nátáliának ellensége; a kinek pokol a házi tűzhelye, az Milán fejére gyűjt eleven szentet. Némelyek csipkedve teszik hozzá: Csodáljuk, hogy nem tudtak megférni, nincsen anyósuk. Ebből azután az európai udvarokra került a szó s Koburg fejede-

lem fölött szánakoztak, ki bajosan fog nőt kapni, mert Klementina hercegnő igazi kabinet-anyós lenne.

Aholt idényben a hirlapoknak a közönséges halandók kevés anyagot szolgáltatnak; a végezt azonban kisegítette őket, a koronás fő házi ügyei bőségesen kárpótolják. A véges ember már nem is elégszik meg embertársai regényeivel; ha nem fedezi bíbor és hermelin a regény alakjait, úgy érdektelen...

Be kell vallani, bőséges regények játszódnak le a trónok körül. A jövő század Mühlbach Lujzája nagyszerű tárgyakat talál. A nők iránt tulságosan udvarias szerb király, a hatalmak által udvariatalanul elhagyott szerb királyné, a szívében megsértett anya hőskölteményre hangolhatja a lantot. A középkorban sok ifju levante mérte volna össze kardját Milánnal Nátáliáért. Ma a politika mást követel. Nem szabad számunk a megbántott nőt, a megsejyénített királynét. A királynék haragja miatt nem lesz többé trójai háború. A lovagiaságnak vége; a piros róza, fehér róza harcot nem vív, de igenis a Bismarokok, Giersek, Kálnokyak zöld, piros és sárga könyve. Ezek a világ-bontó könyvek. A trónokat hajdan a franczia munkások rombolták össze, ma egy kis diplomáciai jegyzék. Még a királyok, császárok naplójá miatt sem lesz háború. Szegény, sokat szenvedett Frigyes császár harmincz naplókönyve, melyekbe nemcsak családi dolgokat, de politikai eseményeket és politikai nézeteket is jegyzett, majdnem arra a sorsra került, mint egy elintézett akta, melyre azt írják: levéltárba tétetik. Igen, de él még a nők mintaképe, az anyák és nagyanyák példányképe, ki egy különös, hatalmas nemzet királynője, birodalmában sohasem

megyle a nap és sohanem szűnik meg ő nő, anya és nagyanya lenni. Mikor unokáját nem akarták nőül adni a daliás és lovagias Battenberg Sándorhoz, ki, ha az államok külügyminiszterei nők volnának, könnyen utját vághatná minden diplomáciai cselszövénynek, a nagyanyával csak nehezen lehetett megértetni, hogy a szerelmesek terveznek s az orosz császár végez. Ez a királynő nem feleli el, hogy az özvegy német császárné angol leány s Angliában a családi dolgokat nem állami levéltárak őrzik, hanem ha naplók, azokat ki is adják. A fejedelmi naplók a koronás fő jelmeinek hű tükröi s Frigyes császár életében az ő személyét illetőleg nincsen semmi eltitkolni való. Most már az a kérdés: vajjon az özvegy császárné anyja tanácsát, szívet követi-e, vagy az állam fensőbb érdekei előtt hajol meg? Mig az angol királynő fiatal volt, vele nem lehetett tréfálni, mindjárt ott termett az angol flotta. Türr István tábornok, vagy a mint a nóta mondja: Türr Pista, mikor az emigrációban volt, angol őrnagyi rangot viselt s a magyar emigráció missziója folytán megjelent Bukarestben. Itt őt, mint az ezredét elhagyott osztrák őrmestert, letartóztatták s megfosztották angol tiszti jelvényeitől, egyenruhájától s el is csukták. Az angol konzul táviratozott Angliába. A királynő rendeletére, ki a magyarok iránt mindig rokonszenvet érzett, megjelent az angol flotta s a diplomáciai jegyzék. Türrnek visszaadták ruháját s a román és osztrák zászlót meghajtották előtte. A királynő bizonyosan nem fogja engedni jogait; ha vér nem is fog folyni, erőlyesen lép fel.

A háborút ma is egy nő gátolja meg a politikai legendák szerint, t. i. Dagmár, a császár neje, ki a vérontástól irtózik s ki még a nihilistákért is ke-

kor nem hozza meg a kívánt %-ot; de a gondos és szakszerű gazdálkodás, a gazdák részére biztosított előnyök kihasználása mellett még mindig kifizeti magát a földművelés. A nagyobb birtokosok, kik nagyobb quantumban árusítanak, a szállításnál árkedvezményekben részesülnek, a kisbirtokosoknak pedig elég nagy piacza maga a vidék.

A mezőgazdaság megölvén nincs, sőt nagyot emelkedett, csak hogy ezt nem akarják mindenütt felfogni, s a növekvő igények szerint cselekedni igen sokan vonakodnak.

Az állam fölfogta a földművelési érdekeket, s a mit a jelen körülmények között tenni lehetett, azt meg is tette; most maguknak a mezőgazdáknak kell önjavukat szívükön viselni, a józan fölfogások szerint haladva, a fejlődött igények szerint cselekedni. De valameddig a nagyozás, az utánzás meg nem szűnik, az értelemszerű nép között általánosságra nem vergődik; míg a mezőgazda egy krajczár helyett kettőt ad ki: remény sincs ahhoz, hogy kedvező fordulatok álljanak be, hogy a kiadás arányba jöjjön a bevétellel. Azt pedig nagyon jól tudjuk, hogy az említett föltételek körül fordul meg a mezőgazdának jólléte.

Ezeknek szem előtt tartása mellett lehet csak kilátás a megelégedés általánosodásához. A szakszerű gazdálkodás és józan életelvek betartása eszközli az államkormányzat által elvetett magvaknak kihajtását; csak akkor lesz kiismerhető ama igazság, hogy a jó intézkedéshez még az is szükséges, hogy mi is tegyünk és pedig úgy tegyünk, mint a hogy azt egy, az állam és saját érdekét felfogni tudó embertől elvárni lehet.

Tisza miniszterelnök utazása. Tisza miniszterelnök Ostendébe való elutazása előtt — mint a „Pol. Corr.” budapesti levelezője értesül — kihallgatáson fog megjelenni ő felségénél, és Kálnoky gróf külügyminiszterrel is találkozni fog, hogy több különféle kérdésben felvilágosításokat kapjon és adjon.

Enquete a regale megváltása ügyében. Mint a „Pol. Corr.” Budapesti értesül, a regale megváltása ügyében egybehívott enquete tanácskozásait azonnal megkezdte, mielőtt Tisza miniszterelnök Gesztől Budapestre érkezne. A regale megváltására vonatkozó törvény a költségvetési előterjesztésekkel egyidejűleg fog az október közepe táján egybeülő országgyűlés elé terjesztetni, mivel a kormány ohajtja, hogy mindkét javaslat még ez év folyamán törvényerőre emelkedjék s így az 1880. év január 1-én életbe lépjen.

gyelmet kér. Ez a nő megbüvölte férjét. Sohasem megy a minden oroszok czára, az életéért remegő fehér czipő, míg meg nem kéri nejét: Imádkoztál-e ma értem, Dagmár?

Az európai udvarok közt alig van boldogabb, mint a román udvar. A költő királyné, Carmen Sylva, íróasztalánál dolgozik s nemsokára néhány francia halhatatlan látogatását fogadja, s mindennap megtekinti az udvari bonyhát, hol romániai előkelő családok gyermekei tanulnak főzni. A királyné mindent elkövet, hogy országában mindenki jó nő és jó gazdasszony legyen.

A csecsemőnél alig több spanyol király műkedvelői előadásokat rendez anyjának s lovagol hintás lován. Ő nem sokat törődik a világ folyásával. Lován kívül alig van több foglalatossága, a diplomáciát még mint mumust sem ismeri. Boldog gyermek, játszik.

A fejedelmi idénye van valójában; utaznak, járnak-kelnek, találkozhatnak s keverik, vetik a kártyát, s hol békére, hol háborúra áll a játszma. Szerencsések azok, kik nem szerepelnek a partiban.

De majd elfeledem, asszonyom, hogy egy kis pletykát is kell belekevernem levelembe, mert ezeket ön is jobbadára tudja. Ime, itt van: A hévmérő magasra szállt, a szívek házasságig emelkednek. Egy, az életpályában is szerepeltetett élezkovács bankár leánya, a kinek képe ki volt állítva, válik a férjétől s elveszi egy, az uri társaságokban kegyelt bankigazgató, a ki oda való, a hol Kecskeméttel kibékülni nem tudnak.

Érdekes a másik Hymen-hír is, mely még lap-pang. Férje tavaly önként köszönt le az életéről, egy főúri család is pörölt a nagy vagyonért. Most elveszi az özvegyet, ki három napig volt nő, egy

SZEMLE.

Horváth Gyula, a képviselőház egyik kiváló tagja, a napokban tartotta meg beszámoló beszédét Bonyhán, mely alkalommal beszélt a regale-jog megváltásának napirenden levő kérdéséről is. Beszédének e részéből közöljük a következőket: A regale-jog éppen oly tulajdonjog, mint milyen tulajdona mindenkinek a maga földje. Ezen tulajdon elvenni az államnak szabad. A földet is szabad elvenni, de úgy, hogy annak megfelelő egyenértékű kárpótást adjon. Tudom, vannak pénzügyi tervek, a kik gyönyörű képeket tudnak festeni arról, hogy miként lehessen megcsinálni azt, hogy az állam keveset vagy pedig semmit se fizessen, vagy pedig, hogy némelyik, a ki semmit se nyújt, sokat kapjon. Az ilyeneknek a terveit meg lehet bűmlülni, de nem követésre méltók. Ha már a regale-jog megváltásáról van szó, ezt oly módon kell eszközölni, hogy minden papírművellet kizárassék, hogy minden regale-tulajdonos ne a névleges, hanem valóságos értékét kapja meg regalejének. Nem kétlem és merem állítani, hogy bizonyos jogosultsággal is bírok annak nyilvánítására, hogy a magyar kormány sem tervezi másképpen a regale megváltását, mint úgy, hogy a volt birtokos a tényleges állapot szerint kárpótoltassék. Nincsenek czéla véve semmi olyan hitelműveletek, a melyek esetleges börzei árfolyamoktól ténnek függővé a netán kibocsátandó papirokat. Én minden erőmet oda fogom fordítani, hogy minden regale-tulajdonos a jogos és méltányos igényeknek teljesen megfelelő kárpótást nyerjen.

A császár-találkozás eredményéről szól a nóta a politikai világban még most is. Legujabban a Pol. Corr. ir e tárgybán figyelemre méltó dolgokat. Nevezett lap levelezője hangsúlyozza, hogy a politikai helyzetnek jelenlegi, átmeneti korszaka nem fog megváltozni mindaddig, míg a német császár nem találkozik az osztrák-magyar uralkodóval. Vilmos császár tudatni fogja szövetségével, hogy Oroszország mily módon ohajtja a bolgár-kérdés megoldását és egyszersmind igyekezni fog az osztrák-magyar uralkodót meggyőzni arról, hogy az orosz nép és kormány ösztön ohajtják a békét. Az orosz és osztrák-magyar érdekek között tervezett kompromisszum csak akkor jöhet létre. Addig mindkét félnek meg kell maradnia abban a helyzetben, melyben a péterhofi találkozás előtt volt, azzal a különbséggel, hogy nyugatabban várható az idő, midőn a megegyezés létre fog jöni, vagy konstataható lesz, hogy a véleménykülönbségek kiegyenlítése még nem lehetséges. Ha azonban Bulgáriában a dolgok rendje rövid idő alatt megváltoznék és Ferdinánd herczeg eltávolítottatnék, akkor természetesen a keleti kérdés megoldását célzó tanácskozással sem kellene oly sokáig várni.

Milán király valópöre. A szerb király és fia szombaton reggel utaztak Budapesten keresztül Bécsbe. Innen valamelyik fürdőbe mennek. Milán király a szent zsinathoz intézett terjedelmes emlékiratában kijelentette, hogy bár válási ügyében a zsinatot tartja illetékesnek, mégis reá

magyar báró, ki magas közigazgatási rangot visel.

Feleljenek érte, a kik beszélnek; ha igaz, kívánják, hogy legyenek boldogok; ha nem igaz, a fent-tartás kényelmes vérté alá rejtőzhetnek. De azért csak adják tovább.

Még egy érdekes kis drámát közlök.

Postamesterné volt; a földesur fia szerette, ő is szerette a fiatal embert. A fiu pazarolt, pénzre volt szüksége; az elszédített postamesterné a hivatalos pénzekből adott. Jött a szemle. A pénztárhány konstataltatott. A postamesterné mint anyja kezdette meg fogságát, s mikor kikerült, a másik félnél megszűnt a szerelem. Egy golyóval akarta enyhíteni fájó sebeit; most ott fekszik, életveszélyen tul, egy kórházban a Felvidéken. Szeretne becsületes foglalkozást találni, ha tud. Ezt a történetet a magasabb körökben czáfolni szeretnék; bár meg lehetne czáfolni, hogy lovagiatlan színben ne tűnjék föl egy fényes családi név viselője, mert a dologban az a legsötétebb, hogy bevárták, míg a szerencsétlen szerelem gyümölcse meghalt s akkor 100 forint adtak a szegény nőnek. Ha igaz a dolog, a nagynevű család női tagjai közt akadhatna valaki, a ki „jó szív”-et gyakorolna és ne csak rendezze a szegény nő érdekében, ki szorgalmas és becsületes uton akarna élni. Szép, és kár volna elbukni engedni. Ha nem igaz, regénynek is érdekes tárgy marad.

Ime, asszonyom, ezek a forró idény frissen sült tényei vagy legendái, mikről beszámolt

híve:
Erdélyi Gyula.

bizba, hogy az ügy elbírálására illetékes forumot határozza meg. Az emlékirat még egyszer behatóan tárgyalja amaz okokat, melyek a királyt legmélyebb sajnálatára arra készítetik, hogy házasságának felbontását kérje. A szent zsinat az összes iratokat azzal a meghagyással szolgáltatatta át a belgrádi egyházkerület hét tagból álló konzistoriumának, hogy ez az ügyet annak rendje szerint tárgyalja és intézze el és az elintézés után hivatalból terjeszse a konzistoriális felebbezési tanács elé. A konzistorium, ha Natália királyné nem nevez meg képviselőt, hivatalból fog neki íyet kinevezni.

Tan ü g y.

A jellem, mint a tanító élet és munkásság vezére. A tanító önművelődésére van-e elég tér és segédkez nyújtva? Mi teendők lennének e részben az iskolát fenntartó közegeknek? Mik volnának ennek hathatós előmozdítói?

(A kézdíjárás kör gyűlésén felolvasta Nagy Károly.)

(Folytatás.)

Az akarat abból áll, hogy valakinél többszörös elhatározás következtében azon szokás jó létre, miszerint cselekvényeit mindig egy bizonyos irányelv szerint hajtja végre. Az így kifejezett és megerősödött akarat a jellem. A jellem ezen megszokottságon alapulván, a benne megkülönböztetett anyagszerű alap szerint háromféle jellemet különböztetünk meg:

a) „Az akarat semmire sem határozhatja el magát, semmire sem szokhatik, a mire nézve benne — a természeti állapot vagy a nevelés befolyásánál fogva — valamely ösztön, vágy, vagy hajlam nem létezik.” Ha valaki úgy szoktatja magát, hogy mindig úgy cselekszik, mint kedve tartja, akkor oly jellem fejlődik, melyben az anyagszerű a fődolog. Az ilyenről egy lényeges rész: az alak, vagyis a cselekvény eredményének megfontolása, hiányzik; ezért az ilyet nyers jellemnek, a közéletben jellemtelennek nevezik. Az ily nyers jellemű ember lehet azért kedélyes, de nem valódi jellem.

b) A jellem második meghatározásánál előtérbe lép az alak. Itt már nem az dönti el a dolgot, hogy mit akarunk, hanem egyáltalán akarunk. Itt már mellékes dologgá válik az akarat tartalma, s nem azért vesszük azt úgy véghez, mert úgy helyesebb, jobb, hanem mert úgy akarjuk. Ezt éppen azért, ellentétben az előbbi anyagszerű jellemmel, alak, vagy tartalom nélküli jellemnek nevezük. Ezen üres, tartalom nélküli akarat az önféjűség, melyet némelyek nagyon helytelenül minősítenek jellemzilárdáságnak. Hogy az önféjűség nem jellem, bizonyítja az, hogy az önféjűt kerülő utakon éppen oda lehet vinni, a hova akarjuk.

c) Az egész vagy valódi jellem tehát az, ki mind az anyagszerűségen, vagy pusztá vágyai követésén, mind az alakiságon vagyis önkényen felülemelkedik. Ily jellemről az akarat azáltal lesz szabaddá, hogy elhatározásaiból szabályokat von le és így cselekvési irányára nézve oly irányelvekhez jut, melyekhez azután alkalmazkodhatik. Ezen alapelvek tehát mindig a korábbi cselekvés eredményei. A jellemes ember tehát alapelvekkel bír. Ezen alapelvek azonban, bármennyire tartoznak a jellem lényegéhez, csak mint alapelvek nem képesek az embert erkölcsi cselekvésre képesíteni, hanem a cselekvések lényege az alapelv tartalmától függ.

Ha az alapelv csak személyes érdekeinket vagy egyes eseteket tart szem előtt és minden körülmények között nem ahhoz ragaszkodik, a mi igaz és helyes: akkor nem bír erkölcsi értékkel, akkor csak az értelemszerű eredménye, mely csak azt tüzi maga elé, mi célhoz vezet.

Vigyáznunk kell tehát, hogy az akarat ne szokja meg, ily elvek szerint cselekedni, mert ebből az értelmesség jelleme fejlődik ki, ez pedig könnyen összeütközik az erkölcsi követelményeivel.

Tiszta erkölcsi jellem tehát az, ha akaratunk alapelveit tesszük mindig azt, mit nemcsak önmagunk, hanem minden más tiszta jellemű egyén is egyedül helyesnek, észszerűnek és általános érvényűnek ismer. Ez az észjellem, mert az akarat ily időmítés után lesz az ember szabaddá és tökéletessé.

Első feladatunk tehát az önképzés terén, vigyáznunk arra, hogy bennünk az észszerű erkölcsi jellem fejlődjék ki, mert, mint Dr. Bartók István kifejti: „A jellem határozottsága teszi a férfit képessé az élet kellemetlenségei, a rideg valóság minden körülményei között egy utat követni, mely előre és felfelé vezet. A jellem többre képesít, mint a lángész, és nem vezet olyan gyakran csalódásba, mint emez.”

(Folytatása következik.)

V i d é k.

Kovácsna, 1888. aug. 4.*

(A kovásznai tüzeset.)

Augusztus 3-án reggeli 7—8 óra között újabb tűz ütött ki Kovásznán.

A község derekán — a mint az eddigi nyomozat igazolja, vigyázatlanságból — egy csűr fölgyuladt és egy pár óra alatt 4 lakház, 4 istálló, 5 nagy csűr és 9 apró melléképület lettek a lángok martalékává, több gazdasági eszközzel, takarmánnyal és öszgabonával. Egy kis borju is elpusztult a rendkívül gyorsan terjedt tüvészben. Az összes kár értéke 3000—3500 frtra tehető.

Egy ötvenes kis leány is áldozatul esett a romboló tüvésznek, kinek irtózatosan megcsónkított hulladarabjai csak a tűz megszünte után találatnak meg.

Kovácsna lakossága megrémülve, tömegesen tödült a tűz színhelyére. Az aggodalom és ijedség nem volt alaptalan, mert már kora reggel nagy szél dühöngött, mondhatni nagyobb, mint a múlt évi nagy tüzvész alkalmával; a haragvó szél 300—400 méter távolságra hordotta magával a tüzes szalmadarabokat és gyújtott fel új épületeket.

Ámde az isteni gondviselés megóvta a kovásznai munkaszerető népet nagyobb szerű csapásoktól; a véletlennek csodaszerű működése, a népnek az oltás körül tanúsított páratlan munkássága és ügyessége lokalizálta a tüzet.

A harangok s később tűzoltói kürtök vészjeladásaira rögtön a színhelyen termelt a községi előljárással együtt a nagy néptömeg; megjelenek a tűzoltók s mindannyian önfeláldozóan működtek a tűz körül. Ott láttuk az első megjelenők között a főszolgabíró és szolgabírókat, kik erélyes intézkedéseket tettek.

A csendőrség részéről Szilvási őrmester és Paul csendőr, fegyverüket félretéve, lankadatlan erőfeszítéssel munkáltak az oltás körül.

A fürdővendégek közül ki kell tüntetnem L. L. Asbóth Béla állami uradalmi tisztviselőt és Egri Kálmán színész urat, kik szintén elismerésre méltóan működtek, éppen mintha saját vagyoniukat védelmezték volna.

A szomszéd községek közül Zabola Gr. Mikes Ármin és az előljárásság vezetése alatt egy vízfecsikendővel, Szöröse az ev. ref. esperes és az előljárásság vezetése alatt vízfecsikendővel, Körös a tanítói kar és az előljárásság vezetése alatt vízfecsikendővel, ezeken kívül Páké és Páva községek idejében nagy számban jelentek meg és nagy buzgalommal segédkeztek.

A sepsiszentgyörgyi és kézdívársárhelyi önkéntes tűzoltó-egységek küldöttei felszerelve, a délelőtti órákban érkeztek meg és örömmel nyilvánítták ki, hogy azonnal indultak a táviratra, gyorsan jöttek s mégis — hála Istennek — elkésve érkeztek. Megjegyezték e testületek küldöttségei, hogy a kovásznai nép ma bámulatos jelét adta a tűzoltás és lokalizálás körül az ügyességnek.

Hálás köszönetet mond Kovácsna községe és a csapások által megdegyre sujtott lakosság a résztvevő községeknek, egyleteknek és egyeseknek. Óvja Isten őket hasonló szerencsétlenségtől és ne engedje, hogy ily körülmények között még az ő segélyükre szoruljon Kovácsna!

Ezerszeres köszönet Főispán urunknak, a ki jó és balszerencsében mindig ott van, a hol lenni kell. Ő méltósága, ugyiszintén Bárd Szentkereszty Béla képviselő ur is, a helyszínén volt már a délelőtti órákban, s csak a tűzkár felvétele után távoztak el vigaszt nyújtó főuraink. Cs.

Csik-Szeredán, 1888. augusztus elején.

Tkts szerkesztő ur!

Örömmel kapok az alkalmon, hogy Csikmegye társadalmi életének egy egészséges és követésre méltó lüktetéséről becses lapja hasábjain hirt adjak.

A férfiaság a barátságának, a jó kedv a kedélyességnek, a virágillat a bimbóvilágnak adott találkát a zsögödi fürdőn augusztus 5-ik délutánjára. S hogy ez minél szebben, jobban, de feszelen egyszerűség és bensőséggel — úgy szólva családian — sikerüljön, a mai napság nagyon is lábra kapott s bizonyos solennitást jelző nyomatott meghívók mellőzve lettek, s ezek helyét ismerőnek ismerős által, jó barátok jó barát által meghívás, vagyis inkább értesítés pótolta, s mint egy nagy szelid tóban hullám a másik hullám csökjét, adta tovább és terjesztette ezen igen jól választott mód a kellemes hirt Csikmegye egyforma igényű, érzésű és gondolkodású társadalmi elemei közt.

Délutáni 5 órára a megye minden részéből a legszébb, legválogatottabb társaság gyűlt össze oly

nagy számban. A minőt a zsögödi igénytelen, kedves fürdő alig láthatott valaha.

Még csak egyetlen egy sem hiányzott ezen szép társaságból az oda illők közül, kivéve azon keveseket, kiket csak betegség, vagy más hasonló körülmény visszatartott a megjelenéstől. Az időjárás is alkalmas lévén, csakhamar megeredt a jó kedv és kedélyesség áradata az idősebbek között; az ismerkedés, tánc és e közbeni kedélyes mulatozás az egymást először, vagy igen ritkán látott ifjuság között, s folytonos kitarás és eleven pezsgéssel tartott egész az éjjeli órákig hajlólag.

Minden lomb, fű, fa, virág, egyszerűen az egész hely s abban minden egyed az öröm, vidámság és jó kedv árjában uszott. Még a szellő is örömet és jó kedvet suttogott a fák lombjai között, a kanyargó Olt fodros hullámai felett.

S csak az a kár, hogy ennek is végét szakította a feltartóztatatlansul tovasiető idő, de azon kikötéssel mindazonáltal, hogy folytatásai következni fognak.

Bár ugy lenne, nem ilyen össze-jöveletek igen kevés költséget, semmi fényűzést és cifrázkodást igényelvén, nagyon, de nagyon alkalmasok arra, hogy az egyforma igényű, módú, érzésű és gondolkodású elemeket folytonos és barátságos, úgy szólva családias érintkezésben és érzésben megtartsák s mindezt gyarapítsák.

Oly sikerült, nemes és üdvös volt ezen találkozás minden tekintetben, hogy erről még a jótékonyság nemtője sem maradhatott el, az érzületek nemességéből a csikszederai kisderek (kisdödő) részére is juttatván egy szerény összegecskét!

Mindeztől szintén ohajtjuk és kívánjuk, hogy ez első alkalommal is ily szépen érvényesült szép eszme minél gyakrabban nyerjen hasonló megtestesülést a barátság, egyetértés, szeretet és jótékonyság előnyére!

Isten velünk a viszont-találkozásig is!

Benevolens.

Fürdői levél.

Előpatak, 1888. aug. 6.

Egy kis történetet beszélek el.

Rászó egy kupecz egy förtélyos lovat jó drágán a zsidó nyakára. A zsidó kifizeti a pénzt s behívja a kupeczet a korcsmába egy kis „áldomást” „bevenni”.

Ivasközből kérdezősködni kezd a zsidó a lóról:

— Mondjon valamit, Gyuri gazda; milyen termésete van a „Villám”-nak?

— Annak biz olyan, — feleli a kupecz — hogy ha hágóra méssz, a szekeret tásztanod kell, ha lejtőn méssz, tartanod kell, sima uton pedig nem ülhetsz a szekérre, mert a ló egyet sem lépik.

— De hát mégis csak fel kell, hogy üljek valamikor a szekérre — szól a zsidó.

— Fel — felelt a kupecz szemtelenül — akkor, mikor etetsz.

Ennek a történetnek csak annyi köze van a dologhoz, hogy itt Előpatakon is az ember csak akkor pihen, azaz ül, mikor eszik.

Az árnyas erdei sétat-utak, a szép környék anynyira vonzzák magukhoz az embert, hogy alig lehet egy kis pihenőt tartani.

A ki egyszer bejárta a vidéket, az másodszor is kívánja, s végre örökre az erdőben kószál.

Különbben is alig két hete, hogy itt tartózkodom s már is meggyőződtem arról, hogy Előpatak nemcsak a gyógyforrások fürdője, hanem a mulatóságoké is.

Jóformán még ki sem pihentük az Anna-bál fáradalmait s már is gondoskodott a vigalmi bizottság egy új kipihenni valóról.

Rendezett egy „tánczozal egybekötött hangversenyt” e hó 5-én, mely a szó szoros értelmében fényesen sikerült.

A Kádbéő Ferencné urnő zongorajátéka, Veinberger Fanni és Arany Izor ur kettős dala, majd Arany Izor ur népdalai viharos tapsokra ragadták a közönséget. A négyeseket 40 pár tánczolta s a Bónis zenekara kifogyhatatlan volt a talp alá való csárdásokban.

A diszes hölgykoszoruban a fürdő és vidék intelligenciáját ott lehetett látni s mindenki azzal a benyomással távozott, hogy egy estét a lehető legjobban töltött el.

Az idő is kedves nekünk. Szép, derült napok járnak, mi a közönség jó kedvének főokát képezi.

A vendégek most is érkeznek s számtalan turista látogatja a fürdőt. Ki élvezni, üdülni s gyönyörködni akar, jöjjön ide; itt részesülhet mindezekben.

A viszontlátásra!

E—s A—r.

Különfélek.

— Első istentisztelet. A Seps-Szentgyörgyön közelebből megalakult leányegyház vasárnap d. e. 10 órákor tartotta első istentiszteletét a városház dísztermében. A nagy termet szorongásig megtöltötték az unitárius hívek s a résztvevő különböző vallásfelekezetek tagjai. Imát és egyházi be-

szédet Boros György kolozsvári unitárius lelkész és tanár mondott. A magvas tartalmu beszéd látható nagy hatást gyakorolt a jelenvoltsakra. Deák Domokos úri szentvacsorát osztott, melyben mintegy 80-an részesültek. A szertartás után a Blaskó-féle étteremben bankett volt.

— Posta- és távirói tanfolyam. A közmunka- és közlekedésügyi miniszter, hogy a mindinkább fontossá váló posta- és távirói szolgálathoz szükséges személyzet kellő minősítéssel és kiképzéssel bíró egyénekből kiegészíthető legyen, a vasuti szaktanfolyam mintájára posta- és távirói szaktanfolyam felállítását tervezi, mire nézve az előkészítő intézkedések már folyamatban vannak. E tanfolyam a miniszter terve szerint már ez év őszén megnyílnék s abba jogi képzettséggel, illetve érettségi bizonyítvánnyal vagy ezzel egyenrangú iskolai képzettséggel bíró ifjak fognak felvétetni. A tanfolyam sikeres bevégezése után, mely 10 havi elméleti és 3 havi gyakorlati képzésre van alapítva, a jogi képzettséggel bírók a posta- és táviróigazgatóságok és a közm. és közl. miniszterium központjában, az érettségi bizonyítvánnyal bírók pedig a posta- és távirókezelési, illetve közszolgálatnál nyernének alkalmazást és további előléptetést.

— Végtagyalást tartott a kézdívársárhelyi kir. törvényszék múlt pénteken az anyagyilkos Szabó József felett. Solim Miklós kir. ügyész hosszú vádbeszéd után halált kért az anyagyilkos fejére, de a törvényszék Geréb János védbeszéde után 6 évi fegyházra ítélte az enyhítő körülmények becsapítása mellett. Ugy védő, mint az ügyész felbbezést jelentettek be.

— Nők alkalmazása a vasutaknál. A m. kir. államvasutaknál a személy- és podgyáspénztárak kezeléséhez nőket is alkalmaznak, kiknek főlvételi köllékei gyanánt az igazgatóság egyik legközelebbi ülésén a következőket állapította meg: 1. Magyar honpolgárság, a magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes bírása. 2. Betöltött 18 évi életkor. 3. Ép, egészséges testalkat. 4. Feddhetlen előélet. 5. Rendezett anyagi helyzet. 6. Négy polgári iskola, vagy ennek megfelelő készség, melyet főlvételi vizsga által is igazolni lehet. A főlvétel valamely állomáson a gyakorlati ismeretek elsajátítása után s a személy és podgyászekezelési szakvizsga sikeres kiállása esetén történhetik. Fizetés legalább 25 frt havonként, mely évenként havi 5 frttal javítva 50 frtig emelkedhetik. A megüresedett helyekre a pályázatot — mint a „Hircsarnok” írja — közelebb hirdetik ki.

— A gergyőszentmiklósi ifjuság — mint lapunkat értesítik — szokásos szent-istváni nyári tánczvigalmát a jelen évben is meg fogja tartani. A bizottság közelebből megalakul. Felhívjuk rá a közönség figyelmét.

— Tagosítás Rozsnyón. A tagosítás terjed Brassó-megyében. Ujabbban a rozsnyói birtokosok kérték a brassói törvényszéknél Rozsnyó községére a tagosítást. Feketehalomban pedig e hó 2-án volt a tárgyalás, mely a legszebb rendben folyt le.

— Lázadás egy fegyházban. Az illavai fegyházban, hol a legveszedelmesebb gonosztevők vannak elcsukva, e hó 2-án lázadás tört ki a rabok között, melynek egy börtönőr s egy rab estek áldozatul. Egy életfogytig tartó fegyházra elítelt gonosztevő bujtogatta fel rabtársait Kovács József igazgató ellen. Heteken át készültek a merényletre s abban állapotok meg, hogy adott jelre meglepetésként az igazgatót s megölik. A tervbe mintegy ötvenen voltak beavatva. E hó 2-án akarták végrehajtani gyilkos tervüket, de egy börtönőr feltartóztatta a zendülőket mindaddig, míg segítségére nem érkeztek. A börtönőröknek nehéz munkájukba került, míg a lázadást leverték. Egyikük halva maradt a csatatéren, hárman súlyosan megsebesültek. A rabok közül egyet löttek le a börtönőrök.

— Agyonyötrött katonák. A múlt héten a 89-ik gyalogezred egyik zászlóaljának Grodekbe érkezése alkalmával, közvetlenül a kaszárnya előtt, izgalmas jelenetek játszódtak le. A nagy hőség és az erős gyalogolás következtében harmincz katonára ajultan rogyott össze. Az utcáról oda sietett emberek vitték be a szegény katonákat a kaszárnyaiba. Később még negyven beteget vittek kocsikon Grodekbe. A lakosság körében e miatt nagy az izgatottság.

— A tüdővész tanulmányozására összehívott párisi orvosi kongresszus befejezte tanácskozásait. Az egyhangulag elfogadott határozatok a következők: 1. A tüdővész a ragályos betegségek közé sorolandó, melyek az egészségügyi politika felügyelete alá tartoznak. 2. A tüdővész betegek által használt tárgyak, a ruha, öltözet, ágynemű fertőtlenítésre okvetlenül szükséges. 3. A tüdővészsek számára állítandó külön kórházak kérdése tanulmányozásra bizottsághoz utasítandó, mely a legközelebbi kongresszusnak jelentést tesz. A legközelebbi kongresszus két év múlva tartatik.

— Női orvosok. A londoni női orvosi egyetem 12 hallgatója a napokban sikerrel tette le az orvosi vizsgát Edinburgban. A londoni intézet egyik legszorgalmasabb hallgatója: Waterston kisasszony, mint elmegyógyász fog működni.

* Kovásznai levelezőnk e tudósítása múlt számunkra későn érkezett. Multkori tudósításunk pótlásául közöljük ezt is. Szerk.

— A lándzsa a német hadseregben. Mint a berlini lapok írják, Vilmos német császár érdekes útítást hozott be. Elrendelte ugyanis, hogy október 1-től kezdve a testőrezd és valamennyi vértesszázad lándzsával is felszerelendő s alaposan beegyakorlandó a lándzsa forgatásába. Nálunk éppen néhány évvel ezelőtt törölték el a lándzsát még az ulánus ezredekben is.

A kézdivásárhelyi „Rudolf” kórházról.

Julius havi gondnoki jelentés.

A magyar szent korona országai veres kereszt egylete központi szívélyes segélyezése mellett fennálló kézdivásárhelyi „Rudolf” kórházra vonatkozó júliushavi gondnoki jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjeszteni:

Julius hó végével Baló László számvevő ur a kórháznál levő ellenőrzési könyveket számba véve, lezárta s azokból a következő eredmények tüntek ki:

A július havában elfogyasztott zsiradék, főzelék és zöltségek értéke, folyó ár szerint számítva 13 frt 25 kr, a pénztárba utaltatott.

Junius haváról ápolás alatt maradt 10 férfi, 2 nő, összesen 12 beteg.

Julius hóban felvétetett 15 férfi, 3 nő, összesen 18 beteg. Ápolatott összesen 25 férfi, 5 nő, együtt 30 beteg.

Ezen beteg-létszámból elbocsátott gyógyulva férfi 16, nő 3, összesen 19, javulva férfi 2, meghalt 1 férfi, 1 nő, összesen 2 beteg. Fogyatték: férfi 19, nő 4, összesen 23.

Julius hóra ápolásra maradt férfi 6, nő 1, összesen 7.

A 30 beteg ápolása teszen összesen 352 ápolási napot, a 50 kr = 176 frt, ebből ingyenes ápolási nap 31, a 50 kr = 15 frt 50 kr. Ezt levonva, maradt 160 frt 50 kr.

Kovács Károly pénztáros ur havi forgalmi kimutatása.

Bevételek:

Külön rendeltvényért befolyt !	8 frt 50 kr.
Perselypénzből	5 frt 25 kr.
1 léggárna eladásából	4 frt — kr.
A hó folytán elfogyasztott termé- nyek értéke	13 frt 25 kr.
A vör. ker. közp. igazgatóságától	200 frt — kr.
Ápolási díjból	96 frt — kr.
Pénzmaradvány a hó végén	319 frt 99 kr.

Összesen 646 frt 99 kr.

Kiadások:

Kórházi aprólékos kiadásokra	15 frt — kr.
Zalaváry B. ur száml. órajavitásért	1 frt 60 kr.
Csoma Samu és társának napszám	2 frt — kr.
Mikonya Józsefné uti költsége	10 frt 10 kr.
Angyal Mózes napszámának	1 frt 50 kr.
Farkas Lajos molnárnak törökbuza- rozs- és árpaért	19 frt 77 kr.
Mannger József számlája	23 frt 70 kr.
Kisegítő takarékpénztárba betét	200 frt — kr.
Benczur Judit főápolónő havi illetm.	17 frt 88 kr.
Aczél Mari segéd-ápolónő fizetése	7 frt 52 kr.
Szolga és szolgáló fizetésébe	12 frt — kr.
Hus árába	26 frt 84 kr.
Tej árába	12 frt 40 kr.
Fűszernemű	10 frt 12 kr.
Hó folytán elfogyasztott termé- nyekért	13 frt 25 kr.
Pénztári maradvány a hó végén	273 frt 31 kr.

Összesen 646 frt 99 kr.

Az előfordult betegségek nemeiről az orvosi jelentés fog felvilágosítással szolgálni.

Tisztelt választmány! E hó folytán sem történt kórházunk belételeben semmi nevezetes esemény. Kórházunkban rend, tisztaság, pontosság van mindig, a betegek pedig jó bánásmódban részesülnek. Ennek tulajdonítható, hogy a betegek gyorsan javulnak és gyógyulnak.

Mely jelentésem után tisztelettel maradtam

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. aug. 6.

Szűcs József
polgármester,
kórházi gondnok.

Szerkesztői izenet.

Benevolens urnak. Ezt nagyon köszönjük s a következő szívesen várjuk. Öreg hiba, hogy azt a különben kitűnő tollat oly könnyen fogja a rozsdá. Szíves üdvözlét!

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Alkalmazást nyer

egy szépen irni tudó egyén Dénes Lajos kir. közjegyző urnál Kézdi-Vásárhelyt.

1411. szám.

1888. tk.

Árverési feltételek

id. Melik István végrehajtónak özv. Buzdugán Jánosné végrehajtást szenvedő elleni 443 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében.

1. Az 1888. évi szeptember hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor a Várhegy község házánál megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatnak a csikszederdai kir. törvényszék területén lévő, várhegyi 84. tjkvben 1—4. rendsz., remetei 2233. tjkvben 1. és 2. rendszámok alatti ingatlanok 333 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban, és pedig birtok-tesztenként.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; végrehajtató és telekk. birtokos-társak követelése, illetve birtok-részük erejéig bánatpénz és vételár lefizetés nélkül árverezhetnek.

4. Vevő köteles a vételért az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt 30 nap alatt a kiküldött kezéhez lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

5. Vevő köteles az ingatlant terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésével lép és annak haszna attól kezdve őt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t.-cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvény-czik 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára bekeblése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t.-cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés fog elrendeltetni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. május hó 21-én.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Sz. 1443. tkkv.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gelenczei kisk. Csoma Olga és társai végrehajtatóknak (képv. Kelemen Lajos tiszti ügyész által) ikafalvi Dombi Domokosné Csoma Áida végrehajtást szenvedő elleni 539 frt 60 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíróság területén lévő Gelencze községben fekvő, a gelenczei 1467. sz. tjkvben 1160. hr. sz. a. ing. 82 frt, 1650. hr. sz. ing. 36 frt, 1887., 1888. hr. sz. ing. 77 frt, 1923. hr. sz. ing. 45 frt, 2058., 2059. hr. sz. ing. 18 frt, 2160. hr. sz. ing. 3 frt, 2260., 2261. hr. sz. ing. 11 forint, 2736., 2737. hr. sz. a. ing. 98 frt, 3009. hr. sz. ing. 45 frt, 4675. hr. sz. ing. 35 frt, 5425. hr. sz. ing. 20 frt, 5428. hr. sz. ing. 56 frt, 5432. hr. sz. ing. 5 frt, 5469. hr. sz. ing. 20 frt, 5585. hr. sz. ing. 29 frt, 5593. hr. sz. ing. 15 frt, 5643. hr. sz. ing. 34 frt, 5674. hr. sz.

ing. 3 frt, 5740. hr. sz. ing. 23 frt, 6018., 6019., 6020., 6021. hr. sz. ing. 143 frt, 6309., 6310. hr. sz. ing. 188 frt, 6380. hr. sz. ing. 20 frt, 6394. hr. sz. ing., 6396. hr. sz. ing. 34 frt, 6404., 6405., 6406., 6407. hr. sz. ing. 59 frt, 6904. hr. sz. ing. 48 frt, 7075., 7076. hr. sz. ing. 69 frt, 7628. hr. sz. ing. 54 frt, 7890. hr. sz. a. ing. 6 frt, 7906. hr. sz. ing. 12 frt, 8304., 8305., 8306. hr. sz. a. ing. 34 frt, összesen 1349 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, azon hozzáadással, hogy az árverés egyuttal kézdivásárhelyi Fejér Lukács 64 frt 40 kr és 110 frt 40 kr s jár. követelése kielégítésére is meg fog tartatni, Jancsó Dénes a már elrendelt árveréstől elállván, részére jelenleg az árverés elrendelhető nem volt, Özv. Csoma Károlyné sz. Geréb Irén javára az 1887., 1888., 6018., 6019., 6020., 6021., 6309., 6310., 8304., 8305., 8306. hr. sz. alatti ingatlanokra C. 1 alatt bekebelezett haszonélvezeti jogának épségben tartása mellett az árverés elrendeltetik. Jelen kérés költségei az 1881. évi 60. t.-cz. 117. §. alapján nem voltak megállapíthatók. A fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember 7-én d. e. 9 órakor Gelencze község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kovácsna, 1888. június 11-én.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Kovács Gyula,
kir. albiró.

Sz. 506—1888.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Benke József és neje Kovács Juliánna bukaresti lakos végrehajtónak Benke Károlina pávai lakos végrehajtást szenvedő elleni 143 frt 25 kr tőkekövetelés s járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék — kovásznai kir. járásbíróság — területén lévő Páva községben fekvő, a pávai 692. számú tjkvben 122. hr. sz. alatt felvett egész ingatlanra 4 frt, a 3371. hr. sz. alatti egész ingatlanra 15 frt, a 123. hr. sz. alatti ingatlanból Benke Károlinát illető felelő rész járandóságra 500 frt s így összesen az árverést 519 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor Páva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kovácsnán, 1888. évi június hó 7-ik napján.

Dr. Kovács Gyula,
kir. aljárásbíró.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.